

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลของการใช้กิจกรรมการแนะแนวกลุ่มต่อ
นิสัยและทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล
สัมมนิตฐานที่ตั้งไว้คือ นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่มมีนิสัยในการเรียน และทัศนคติ
ทางการเรียนดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้ เข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่ม

กิจกรรมที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาตัดแปลงให้อยู่ในรูปแบบที่เป็นระบบ คือมี
เนื้อหา (Content) กระบวนการ (Process) และพลวัตกลุ่ม (Group Dynamic)
(Hillman, Penesar and Barr, 1975) ที่แน่นอน มีหัวข้อการแนะแนวทั้งหมด 15 หัวข้อ
โดยมีสาระสำคัญที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และมุ่งฝึกทักษะเพื่อสร้างนิสัยที่ดีใน
การเรียน

ในหัวข้อแรกคือหัวข้อความสำคัญของการเรียน กิจกรรมนี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้
เข้าใจ และตระหนักในประโยชน์ของการเรียนที่ช่วยในการพัฒนาตนเองให้รู้จักคิด เข้าใจสิ่ง
ต่าง ๆ รอบตัว และสามารถวางแผนในการดำเนินชีวิตของตนเองได้ หัวข้อที่สองเป็นหัวข้อจุด
มุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนได้เข้าใจหลักสูตรที่นักเรียน
กำลังเรียนว่า มีแนวทางและเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างบุคคลให้มีความรู้ ความคิด สามารถให้
การประกอบอาชีพ และให้พัฒนาด้านจริยธรรม คุณธรรม พละนามย์ที่สมบูรณ์ ตลอดจนได้มีโอกาส
ฝึกทักษะต่าง ๆ จนสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้ หัวข้อต่อมามุ่งเน้นให้นักเรียนเห็น
คุณค่าของแต่ละรายวิชาที่เรียนว่าเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันอย่างไร และสามารถนำไปใช้หรือนำ
ไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้ขั้นสูงต่อไปได้

เพื่อสื่อหัวข้อและกิจกรรมให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญ จุดมุ่งหมาย และเป้า
ประสงค์ของการเรียนแล้วก็จะให้ได้ทราบถึงวิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการที่นักเรียน
ได้รู้ขั้นตอนของวิธีการเรียนที่ดี จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ช่วยในการ
เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

โรงเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน รู้วิธีที่จะเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนของตนแล้ว ต่อมาผู้วิจัยได้ให้โรงเรียนมีประสบการณ์ที่จะปรับปรุง และสร้างนิสัยในการเรียนของตน ได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ โดยเริ่มจากการให้เพิ่มคุณค่าของการใช้เวลา และฝึกการใช้เวลาให้เหมาะสมและเป็นประโยชน์ ในหัวข้อนี้ได้ให้โรงเรียนฝึกควบคุมตนเอง ให้ทำงานตามเวลาที่กำหนดไว้ ฝึกสมาธิ ให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ และรับประสบการณ์ต่าง ๆ ต่อจากนั้นให้โรงเรียนได้ตระหนักในประโยชน์ของการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ เพื่อเข้าใจสิ่งต่าง ๆ และฝึกให้โรงเรียนได้อ่านอย่างถูกต้อง รวดเร็ว สามารถสืบใจความสำคัญ ๆ ได้ ต่อจากการอ่านเป็นหัวข้อและกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ตระหนักในความสำคัญของการฟังและฝึกทักษะการฟัง ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งในการเรียน ให้โรงเรียนได้เรียนรู้ที่จะฟัง โดยใช้ประสาทสัมผัสของตัวเองทั้งหมดในการรับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับการถ่ายทอดจากครู-อาจารย์ โดยให้การใส่ใจทั้งหมดในขณะที่ผู้พูดกำลังพูด ฟังเพื่อที่จะค้นพบสาระสำคัญต่าง ๆ ของเรื่องที่เรียนมากกว่าฟัง เพื่อให้ได้ยินเท่านั้น ท้ายสุดของหัวข้อกิจกรรม ได้มุ่งให้โรงเรียนได้เห็นคุณค่าของการค้นคว้าหาความรู้ภายนอกห้องเรียนเพิ่มเติม ให้โรงเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดอย่างเป็นประโยชน์ โดยการให้โรงเรียนได้มีการค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุดอย่างสม่ำเสมอ และหัวข้อสุดท้ายนักเรียนได้รู้วิธีการเตรียมตัวสอบ

กิจกรรมการแนะแนวกลุ่มที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นวางพื้นฐานอยู่ที่การดำเนินงานที่มีระบบ มีจุดมุ่งหมายชัดเจน ประกอบด้วยกิจกรรมที่เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ โดยเริ่มจากการสร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเรียนเพื่อก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดี และมุ่งฝึกนักเรียนให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปสู่นิสัยการเรียนที่พึงประสงค์ ซึ่งจากการทดลองดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวปรากฏว่าสามารถช่วยให้โรงเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะต่าง ๆ จนกลายเป็นนิสัยการเรียนที่ดี เพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

และจากการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มทดลอง (A) มีนิสัยในการเรียน และทัศนคติทางการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุม (B) และกลุ่มควบคุม (C) สำหรับกลุ่มควบคุมทั้ง 2 กลุ่ม สดให้ดำเนินกิจกรรมตามหัวข้อแนะแนวของโรงเรียน ซึ่งมุ่งให้ข้อมูลนักเรียนในเรื่องทั่ว ๆ ไปมากกว่าจะเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ส่วนกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดขึ้นและดำเนินการแนะแนวในกลุ่มทดลอง มีรูปแบบและขั้นตอนที่แน่นอน ชัดเจน มีหัวข้อเกี่ยวพันกัน มุ่งพัฒนานิสัยและทัศนคติทางการเรียน

ผลการทดลองที่เกี่ยวกับกลุ่มควบคุมห้องกลุ่มโดยกลุ่มควบคุม (B) ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยดำเนินการเอง และกลุ่มควบคุม (C) เป็นกลุ่มที่ผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นครูแนะแนวเป็นผู้ดำเนินการ พบว่าทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แต่ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกับกลุ่มทดลองอย่างมีนัยสำคัญ หลังจากการทดลองเสร็จสิ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณครูไม่มีความแตกต่างกับในการดำเนินการด้านกิจกรรม ดังนั้นกิจกรรมการแนะแนวที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ ถ้าครูแนะแนวผู้นำไปใช้ได้ศึกษาหัวข้อต่าง ๆ ตลอดจนวิธีดำเนินการได้ ขำใจอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ก็จะสามารถช่วยนักเรียนให้เปลี่ยนแปลงนิสัยในการเรียน และทัศนคติทางการเรียนให้ดีขึ้นไปในทางที่ดีขึ้นได้

เนื่องการทดลองครั้งนี้มีกิจกรรมหลายอย่าง (ดังรายละเอียดในภาคผนวก) ที่กำหนดให้นักเรียนแบ่งกลุ่มแล้วทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งเป็นการเพิ่มโอกาสให้นักเรียนในห้องเรียนได้คุ้นเคยกันมากขึ้น ได้ช่วยกันอภิปรายประเด็นต่าง ๆ และได้ทำงานร่วมกันหลายครั้ง นอกจากนั้นยังมีหัวข้อที่ให้นักเรียนออกมารายงานหน้าชั้นเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาให้นักเรียนกล้าแสดงออกในทางที่ถูกกับทั้งเป็นการฝึกทักษะการพูดและการฟังด้วย

ในขณะที่นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ให้กำลังใจแก่นักเรียนอยู่เสมอ เป็นต้นว่า จากกิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนได้ฝึกควบคุมตนเองในการปฏิบัติตรงตามเวลาการทำงาน ฝึกการอ่าน การใช้ห้องสมุด โดยแต่ละสัปดาห์ผู้วิจัยให้นักเรียนบันทึกผลการฝึกแล้วนำมาส่งผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ผลป้อนกลับและกำลังใจ เช่น ชมเชยข้อความว่า

"ดีแล้ว"

"ทำต่อไปนะ"

"ลองพยายามใหม่"

"มีความตั้งใจดี"

"ดีมาก"

ฯลฯ

ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะส่งบันทึกผลการฝึกของตนให้ผู้วิจัยอ่าน ทำให้ครูและแนวข้อปฏิบัติที่ได้อ่านจากผู้วิจัยมากขึ้น เพราะเป็นกรณีโต้ตอบกันระหว่างครูกับนักเรียนที่ไม่ได้อยู่ในลักษณะประเมินนักเรียนว่าผิดหรือถูก ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักเรียนมีความพอใจในการบันทึกผล โดยดูจากการส่งบันทึกอย่างสม่ำเสมอ และตรงเวลา วิธีให้ผลป้อนกลับเช่นนี้น่าจะนำไปใช้กับการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อฝึกนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่นฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก ฝึกความรับผิดชอบ ฝึกความเขยื้อนที่เหนื่อย

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนามนุษย์ทางการเรียนให้ดีขึ้นนั้น อาศัยการใช้อุปกรณ์ฝึกที่มีระบบ ฝึกอย่างจริงจัง ทำต่อเนื่องและสม่ำเสมอ อีกทั้งจะต้องใช้กิจกรรมหลายอย่างที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน และต้องใช้เวลาพอสมควรจึงจะบังเกิดผลตามที่ต้องการได้ นอกจากนั้นยังต้องใช้แรงใจและแรงเสริมเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนปฏิบัติด้วยความตั้งใจและเต็มใจทุกครั้ง ถ้ามีการติดตามให้ทำอย่างสม่ำเสมอ ก็จะกลายเป็นนิสัยที่สั่งงานติดตัว เป็นผลดีต่อตัวนักเรียน ต่อการรับเนกาทีฟในโรงเรียน ต่องานแนะแนวในโรงเรียน และวงการศึกษาก็เป็นอย่างมาก